

۲۰۰۷۹۸۴

کاظم سلطانی (لکیامیم)

اره چه رفاقتی

مجموعه داستان برگرفته از کلیله و دمنه

سرشناسه: سلطانی، کاظم
عنوان و نام پدیدآور: اوه چه رفاقتی/ کاظم سلطانی (لکیامیم).
مشخصات نشر: تهران: انتشارات ویکتور هوگو، ۱۳۹۷
مشخصات ظاهری: ۱۲۸ص: مصور
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۶۴۹۱-۷-۴

وضعیت فهرست نویسی: فیپا
موضوع: داستان‌های کوتاه فارسی -- قرن ۱۴
رِصوع: Short stories, Persian -- ۲۰th century
رده بندی کنگره: ۱۳۹۷ ۹ الف ۸۵۳۷ ج ۸ / PIR۸۰۹۸
رده بندی دی‌ری: ۸۴۳/۶۲
شماره کتابشناسی ملی: ۵۴۹۹۴۴۸

انتشارات ویکتور هوگو

عنوان: اوه چه رفاقتی
نویسنده: کاظم سلطانی (لکیامیم)
نوبت چاپ: اول ۱۳۹۷
شمارگان: ۵۰۰
قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان
صفحه آرای و اجرای جلد: لکا
چاپ و صحافی: چاپ گاندی
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۶۴۹۱-۷-۴

«حقوق و چاپ اثر برای نشر ویکتور هوگو محفوظ است»

انتشارات ویکتور هوگو: تهرانپارس - چهارراه تیرانداز - پلاک ۱۱۶

تلفن: ۷۷۷۰۵۹۴۲ - victor_hugo_publisher@yahoo.com

« فهرست »

شعله بان ۹

شمشیر ستم ۲۱

مهمانی فراموش نشدن ۳۹

اوه چه رفاقتی ۷۳

« مقدمه »

همیشه این تصمیم را داشته‌ام که از گنجینه‌های برجای مانده از نیاکانم، موه‌گرم و از میان صدها حکایات، افسانه‌ها و اسطوره‌ها داستان‌هایی بنویسم.

در غرب نویسندگان بسیاری، زیرکانه با ساده نویسی، بازنویسی و به روز کردن افسانه‌های کهن و اسطوره‌های سرزمین خود، داستان‌های فراموشی‌شده و برای خود کسب شهرت کرده‌اند و بر غنای فرهنگ خویش بیفزوده‌اند. نویسندگان این چنینی فراوانند همچون لافونتین که «افسانه‌های ازوپ» و برخی حکایات کلیله و دمنه را با ذوق شاعرانه به شعر بازنویسی می‌کند و شهرت عظیمی بدست می‌آورد یا نویسندگانی چون استیفن کورین، ادیت نسبیت و فیلیپا پیرس که با بازنویسی اسطوره‌های یونانی و افسانه‌های دیگر ملل، برای خود اعتبار فراوانی بدست آورده‌اند. یا ژان آنوی نمایشنامه‌نویس فرانسوی که آثارش، بازنویسی نمایشنامه نویسان یونانی همچون اوری پید و سوفوکل است.

در هر حال کار دیگران را به خودشان وا می‌گذاریم و براه خود

می‌رویم.

چهار داستانی که در این مجموعه آورده ام برگرفته از حکایات کلیله و دمنه است. در نگارش آنها بصورت داستان، خواست و سلیقه خود را نیز بکار برده ام و گرنه تکرار همان حکایات بصورت ساده و بیسی کار بیهوده ای خواهد بود.

محتوای حکایات حفظ شده و پیام های عبرت آموزشان نیز در بطن داستان گسترش یافته است، شاید هم به قلمرو آرمانی نزدیک شده باشم. با استفاده از گنجینه های برجای مانده، می توان ادبیات داستانی را از یکداستی و ملال رها کنید چرا که مردم نیازمند داستان هایی جذاب، سرگرم کننده هستند.

کاظم سلطانی (لکياميم)

۱۳۹۷/۶/۱۰